

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 1. Pyralis & Salmandra num sint fabulosæ?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](#)

qui facit magna & inscrutabilia, & mirabilia
absq; numero.

C A P V T II.

De illis elementorum monstris, que in
dubium vocantur, ut de Pyrali, Salamandra,
Phœnix, Scylla, Charybdi, Si-
renibus, piscibus fossilibus, Unicorne,
Sphinge, Centauris, &c.

§. I.

*Pyralis & Salamandra num sint fabu-
losæ?*

Multa Poëtæ, neque pauca historici memorant, quæ neque au-
thoritatem, neq; fidem viden-
tur habere sufficientem. Nempe quoniam

Tarda solet magnis rebus inesse fides.
Sed si illi, quorum ea de re notio est, æsti-
ment, & fidem pleraque merentur, & ob-
tinent authoritatem; quamuis nonnulla,
etiam quæ testes habent, careant veritate:
vt difficile sit vera falsis permista feligere.
Inter hæc sunt monstra. quæpiam diuersis
elementis tributa. Ab igne incipiamus,

cui, quòd nihil gigneret, Vesta & Vestales

D 3 virgi-

virgines in sacerdotium sunt datæ. Et
Ouidij carmen est :

Nataq, de flamma corpora nulla vides.

Plin. I. 11.
cap. 36.

Plinij tamen verba hæc sunt. *Gignit aliqua*
& contrarium naturæ elementum. Siquidem
in Cypri ærarijs fernacibus ex medio igni, ma-
ioris musca magnitudinis volat, pennatū qua-
drupes : appellatur pyralis, à quibusdam py-
rausta. Quamdiu est in igne, viuit : cùm euia-
fit longiore paulo volatu, emoritur. Facit hu-
ius muscæ mentionem etiam Laërtius in
vita Pyrrhonis, vbi inter animalia, sine
congressu nata ponit, quæ in igne viuunt,
quæ πυρρίβια vocantur. Demus non scintil-
las ignis, non stricturas æris euolantes pro
eiuscemodi muscis aspici; demus exhalan-
tes vapores materiamque eiuscemodi ani-
malibus gignendis etiam in ære non deef-
se; demus aridas bestiolas ad breue tem-
pus non comburi; certè vim flammæ diu
non poterunt sustinere. Quid est enim,
quod vis flammæ non vincat? Fabula-
igitur olet siue intra, siue extra ignem hæc
musca. Sicut salamandra, animal lacerti fi-
gura, stellatum, numquam nisi magnis imbr-i
bis proueniens, & serenitate deficiens. Huic
tantus rigor, ait Plinius, ut ignem tactum
extin-

Laert.

lib. 9. de
vitis Phi-
losoph.

Plin. I. 10.
cap. 67.

extinguat, non alio modo, quam glacies. Vidi ego talem in ignem coniectam, vixit sa-
nè aliquamdiu erumpere non valens, &
maculis tralluentibus splenduit, sed ignē
etiam modicū non extinxit extincta ipsa,
non sine graui fætore. Quamuis etiā mor-
tuam flammę diu vorantes non consumsē-
re. Denique in fumum abiecta est, ne, vt na-
ribus, ita etiam toti corpori pestem crea-
ret. Etsi ergo Salmandra aliquid est, fabu-
losis tamen aucta est; qualiscumque **imago**
corporum, in inferno vrendorum, non
comburendorum...

§. II.

Vnde probari videatur, Phœnicem esse in re-
rum natura?

Phœnix, si animal, ac si tale animal est,
quale describitur, & ad duo elementa ignē
atque aërem pertinet, & maximè monstro-
sum est, *unica semper avis*, neq; ex ouo pro-
diens, & incredendę viuacitatis. Hanc
non solùm Græci & Latini Poëtę Hesio-
dus, apud Plutarchum, Antiphanes apud
Atheneum, Ouidius, Lucanus, Statius Pa-
pinius, alijque carminibus suis celebrae-
runt; sed assuerunt etiam multi histori-
ci & graues scriptores Ethnicorum, Hero-

Hesiod.
apud Plu-
tarach. de
orac. de-
fectu,
Athen.
l. 114. c. 25.
Ouid, l. 5.
Metam.